

Хората не го виждаха ни да спи, ни да приказва праздни приказки съ никого. Дене и ноще той пишеше. — Защо толкова пишеш? — го попита единъ свещеникъ. — Какъ да не пиша? Я вижъ, народътъ е простъ, неукъ, безкниженъ. Много стари свещеници едва четатъ гръцки езикъ. Мнозина познаватъ само

Църквата Св. Климентъ въ Охридъ.

гръцкитѣ букви, а което прочетатъ, не го разбиратъ. Затова азъ се трудя да имъ напиша книги по български езикъ. Има отъ нашия родъ много светци и заслужили мъже и светици жени, за които трѣбва да се кажатъ похвални слова. Всичко трѣбва да бжде написано просто, разбрано и за най-неукия българинъ.